اخبار

چاه نهم سکوی B فاز ۱۱ پارس‌جنوبی در آستانه بهره‌برداری

دکتر حمیدرضا ثقفی، مدیرعامل گروه پتروپارس از آماده‌سازی و بهره‌برداری چاه نهم سکوی B فاز ۱۱ پارس جنوبی خبر داد.

به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل گروه پتروپارس، دکتر ثقفی با بیان این مطلب افزود: این چاه با ظرفیت روزانه ۱۰۰ میلیون فوت مکعب گاز، در هفته جاری و همزمان با هفته دولت به خط لوله دریایی متصل می‌شود.

وی با قدردانی از حمایت‌های مدیریت و همکاران کارفرما و نیز تلاش شبانه‌روزی متخصصان پتروپارس تأکید کرد: این دستاورد ملی نتیجه همدلی و تخصص نیروهای ایرانی است که بار دیگر نشان دادند پتروپارس در روزهای اوج خود قرار دارد.

همچنین مهندس علی ندیران؛ مدیر طرح توسعه فاز ۱۱ نیز اعلام کرد، چاه نهم سکوی B ،سومین چاهی است که طی یک سال گذشته در فاز ۱۱ پارس جنوبی تکمیل و آماده بهره‌برداری شده است.

۱۲ ماه تلاش، ۱۲روز دفاع

تامین مالی ۳۴,۰۰۰ میلیارد ریالی واحدهای تولیدی توسط بانک رفاه کارگران در دولت چهاردهم

بانک رفاه کارگران در یک ساله ابتدایی دولت چهاردهم (مرداد ماه ۱۴۰۳ الی مرداد ماه ۱۴۰۴) بالغ بر ۳۴,۰۰۰ میلیارد ریال اوراق گواهی سپرده مدت‌دار ویژه سرمایه‌گذاری (خاص) به منظور تامین مالی صنایع و واحدهای تولیدی منتشر کرده است.

به گزارش روابط عمومی بانک رفاه کارگران، این بانک با انتشار ۱۵ فقره اوراق گواهی سپرده خاص برای شرکت‌های گروه صنعتی بارز، داروسازی فارابی، سولیکو کاله، کویر تایر، لاستیک بارز کردستان، آران‌ماشین توس، فارمدپلاست پویان، مدی‌تکسیس، فارمد، صنایع بسته‌بندی فرآورده‌های شیری پگاه، ایراندار، ایران‌دوچرخ، الکتروموتور تیز برش سهند، شیر پاستوریزه پگاه تهران و صبا پگاه لرستان، جمعا به مبلغ حدود ۳۴,۰۰۰ میلیارد ریال به عنوان بانک پیشرو و مبدع این اوراق در مسیر تامین منابع مورد نیاز این شرکت‌ها به‌منظور پیشبرد برنامه‌های توسعه‌ای اقدام کرده است.

شایان ذکر است، در حال حاضر شرکت‌های دیگری از این بانک درخواست انتشار اوراق گواهی سپرده خاص داشته‌اند که این درخواست‌ها در کارگروه‌های مشترک تخصصی در دست بررسی قرار دارد و در صورت داشتن توجیهات فنی و اقتصادی و تصویب درخواست‌ها، نسبت به انتشار اوراق اقدام می‌شود.

گفتنی است، این اوراق با نام و معاف از مالیات بوده و نرخ سود علی‌الحساب آن ۲۵ درصد پیش‌بینی شده است و با هدف حمایت از تولید ملی و اشتغالزایی منتشر می‌شود.

امکان ثبت نام در دور جدید فروش خودروهای وارداتی برقی در بانک شهر فراهم شد

امکان ثبت نام در دور جدید عرضه خودروهای وارداتی برقی (شهریورماه ۱۴۰۴) با استفاده از حساب وکالتی در بانک شهر فراهم شد.

به گزارش روابط عمومی بانک شهر، دارندگان حساب نزد بانک شهر برای ثبت نام در دور جدید فروش خودروهای وارداتی برقی، می توانند تا پایان روز چهارشنبه ۱۲ شهریورماه نسبت به وکالتی کردن حساب خود نزد این بانک اقدام کنند.

با توجه به اینکه یکی از الزامات مشارکت در طرح مذکور، افتتاح سپرده‌های وکالتی و مسدودی مبلغی معادل با ۵۰۰ میلیون تومان در سپرده های متقاضیان این طرح می باشد؛ بانک شهر نیز در راستای بهره مندی مشتریان حقیقی از این طرح اقدام به ایجاد امکان ارائه خدمت مذکور به دو شیوه حضوری از طریق شعب بانک و غیرحضوری از طریق کانال اینترنت بانک کرده است.

درهمین راستا، مشتریان بانک شهر می‌توانند با مراجعه حضوری به یکی از شعب و باجه های بانک و یا کانال اینترنت بانک – ماژول بورسار از خدمت فوق بهره مند شوند.

همچنین مشتریان گرامی به منظور سهولت در وکالتی کردن حساب خود، می توانند با استفاده از سامانه حساب وکالتی بانک شهر به آدرس: https://vekalati.shahr-bank.ir نسبت به این کار اقدام کنند.

به اطلاع می رساند؛ عرضه خودروهای وارداتی برقی به هموطنان از طریق سایت فروش اینترنتی به آدرس: autonovin.ir انجام خواهد شد.

پیامدهای فعال شدن مکانیسم ماشه بر اقتصاد ایران بررسی شد

زندگی زیر ماشه

گروه اقتصاد - فرانسه، آلمان و بریتانیا صبح پنجشنبه با ارسال نامه‌ای به اعضای شورای امنیت سازمان ملل اعلام کردند که سازوکار «مکانیسم ماشه» را برای بازگرداندن تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران فعال می‌کنند.

بر اساس پیش‌بینی‌ها، فعال‌سازی مکانیسم ماشه می‌تواند تولیدناخالص داخلی ایران را مشابه دوره ۲۰۱۲-۲۰۱۵ تا یک‌سوم کاهش دهد، یعنی از حدود ۴۰۰ میلیارد دلار به ۲۸۰ میلیارد دلار

اخیرا سازوکار «اسنپ‌بک» را به جریان انداخته شده تا تحریم‌های پیشین سازمان ملل علیه ایران بار دیگر برقرار شود. برای بررسی دقیق‌تر این مسئله نگاهی به تحریم‌های پیشین و اثر آنها بر اقتصاد ایران خواهیم داشت.

پیمان مولوی، اقتصاددان در گفت‌وگو با نسیم اقتصاد به بررسی آثار تحریم‌های پیشین علیه ایران پرداخت و در این باره گفت: تحریم‌های سازمان ملل و به‌ویژه تحریم‌های نفتی اعمال‌شده از سال ۲۰۱۱ به بعد، تأثیر قابل‌توجهی بر درآمدهای نفتی ایران و تولید ناخالص داخلی (GDP) این کشور داشت. کاهش شدید صادرات نفت از جمله پیامدهای تحریمی علیه ایران بود. پیش از تحریم‌های شدید سال ۲۰۱۱، ایران روزانه حدود ۲٫۵ تا ۳٫۷ میلیون بشکه نفت صادر می‌کرد که بخش عمده‌ای از درآمدهای ارزی کشور را تأمین می‌کرد. در سال ۲۰۱۲، با اعمال تحریم‌های ایالات متحده و اتحادیه اروپا، صادرات نفت ایران به زیر ۲ میلیون بشکه در روز کاهش یافت و تا سال ۲۰۱۳ به حدود ۱٫۱ میلیون بشکه رسید.

وی افزود: بر اساس گزارش آژانس اطلاعات انرژی (EIA)، درآمدهای نفتی ایران از ۹۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۱ به ۶۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۲ و سپس به ۶۱٫۹۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۳ کاهش یافت، که نشان‌دهنده کاهش ۴۶ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۱ است. در سال‌های بعدی (۲۰۱۳-۲۰۱۴)، درآمدهای نفتی ایران با کاهش ۴۷ درصدی به حدود ۵۶ میلیارد دلار رسید. پس از خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸، صادرات نفت ایران به شدت کاهش یافت و در سال ۲۰۱۹ به حدود ۲۰۰ تا ۲۸۰ هزار بشکه در روز رسید، که منجر به کاهش درآمدهای نفتی به کمتر از ۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ شد.

استفاده از بازار سیاه فروش نفت را افزایش داده بود

این اقتصاددان با اشاره به افزایش صادرات در سال‌های اخیر تاکید کرد: با وجود تحریم‌ها، ایران از طریق روش‌هایی مانند استفاده از بازارهای سیاه و فروش نفت به کشورهایی نظیر چین، توانست صادرات نفت خود را در سال‌های اخیر افزایش دهد. در سال ۲۰۲۲، درآمد نفتی ایران به حدود ۵۸ میلیارد دلار رسید که تقریباً معادل دوره اجرای برجام بود. بر اساس گزارش بلومبرگ، در ژوئن ۲۰۲۵، صادرات نفت ایران به چین به ۱٫۷ میلیون بشکه در روز رسید، که نشان‌دهنده بهبود نسبی در درآمدهای نفتی است.

مولوی با اشاره به محدودیت‌های مالی و بانکی ایجاد شده علیه ایران توضیح داد: تحریم‌های بانکی و محدودیت دسترسی به درآمدهای نفتی باعث شد ایران نتواند به طور کامل از عواید صادرات نفت خود استفاده کند. این محدودیت‌ها منجر به ایجاد بازارهای موازی و ناوگان‌های جداگانه برای دور زدن تحریم‌ها شد. بخشی از درآمدهای نفتی صرف تجارت‌های بشردوستانه یا خرید کالاهای غیرتحریمی شد، که کارایی اقتصادی این درآمدها را کاهش داد.

وی به کاهش رشد اقتصادی در دوره تحریم‌ها اشاره کرد و گفت: تحریم‌های نفتی با کاهش درآمدهای ارزی، تأثیر منفی بر تولید ناخالص داخلی ایران گذاشت. بر اساس گزارش مرکز آمار ایران، تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۹۸ حدود ۷ درصد کاهش یافت که بخش عمده آن به افت تولیدات نفتی و غیرنفتی مرتبط بود. از سال ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۸، اقتصاد ایران ۸٫۲ درصد کوچک‌تر شد و تولید ناخالص داخلی از ۶۶۹ تریلیون تومان به ۶۱۴ تریلیون تومان (بر اساس قیمت‌های ثابت سال ۱۳۹۰) کاهش یافت. سهم نفت در تولید ناخالص داخلی از حدود ۱۲ درصد در دوران پیش از تحریم‌ها به ۵ درصد در سال‌های اخیر کاهش یافت، که نشان‌دهنده وابستگی کمتر اقتصاد به نفت اما همزمان کاهش شدید درآمدهای نفتی است.

کسری بودجه نتیجه کاهش درآمدهای نفتی بود

مولوی در ادامه به افزایش کسری بودجه و تورم ناشی از کاهش درآمدهای نفتی توجه کرد و در این خصوص گفت: کاهش درآمدهای نفتی به کسری بودجه دولت منجر شد، که از طریق چاپ پول و افزایش نقدینگی جبران شد. این امر تورم را تشدید کرد و ارزش ریال را کاهش داد. بر اساس گزارش بی‌بی‌سی، پس از تحریم‌های جدید دولت ترامپ، تولید ناخالص داخلی ایران برای سه سال متوالی حدود ۶ درصد کاهش یافت و ارزش ریال به یک‌پنجم ارزش قبلی خود رسید. وی همچنین از افت سرمایه‌گذاری و تولید نفت گفت: تحریم‌ها مانع سرمایه‌گذاری شرکت‌های بزرگ نفتی در ایران شد، که به کاهش ظرفیت تولید نفت از ۶ میلیون بشکه در روز در پیش از انقلاب به حدود ۴ میلیون بشکه در حال حاضر منجر شد. فرسودگی تجهیزات و عدم دسترسی به فناوری‌های پیشرفته نیز تولید نفت را کاهش داد، که تأثیر غیرمستقیمی بر GDP داشت.

تحلیل شش قطعنامه تحریمی سازمان ملل (۲۰۰۶-۲۰۱۰)

اگر بخواهیم تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران را در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ بررسی کنیم، باید به شش قطعنامه شورای امنیت نیز اشاره‌ای داشته باشیم که هرکدام در یک مقطع خاص تصویب شد و تأثیرات متفاوتی بر اقتصاد و سیاست کشور گذاشت. پیمان مولوی با اشاره به متن قطعنامه ۱۶۹۶ (۲۰۰۶) و اثر آن بر اقتصاد گفت: این قطعنامه خواستار توقف فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم توسط ایران شد و به‌عنوان اولین قطعنامه الزام‌آور، زمینه‌ساز تحریم‌های بعدی بود. این قطعنامه هنوز تحریم‌های اقتصادی گسترده‌ای نداشت، اما فشار سیاسی و دیپلماتیک را افزایش داد. این در حالی است که تأثیر مستقیم اقتصادی محدودی داشت، اما با ایجاد عدم اطمینان، سرمایه‌گذاری خارجی در ایران کاهش یافت.

وی درخصوص قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) گفت: تحریم‌های هدفمندی علیه افراد و نهادهای مرتبط با برنامه هسته‌ای و موشکی ایران اعمال شد که شامل مسدود کردن دارایی‌ها و محدودیت‌های مسافرتی بود و همچنین صادرات فناوری‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای نیز ممنوع شد. این قطعنامه دسترسی ایران به فناوری‌های پیشرفته را محدود کرد و با کاهش همکاری‌های بین‌المللی، هزینه‌های توسعه صنعت هسته‌ای و نفتی افزایش یافت. مولوی درخصوص قطعنامه ۱۷۴۷ (۲۰۰۷) گفت: این قطعنامه تحریم‌های تسلیحاتی را گسترش داد و ممنوعیت صادرات سلاح از ایران و محدودیت واردات تسلیحات متعارف را اعمال کرد. همچنین افراد و نهادهای بیشتری به لیست تحریم‌ها اضافه شدند. این قطعنامه توانایی ایران برای کسب درآمد از صادرات نظامی را کاهش و هزینه‌های دفاعی را افزایش داد. وی قطعنامه ۱۸۰۳ (۲۰۰۸) مورد بررسی قرار داد و گفت: این قطعنامه تحریم‌های مالی و تجاری را گسترش داد که شامل بازرسی محموله‌های مشکوک و محدودیت‌های بیشتر بر فعالیت‌های بانکی ایران بود. همچنین نظارت بر فعالیت‌های بانک‌های ایرانی در خارج از کشور تشدید شد. این قطعنامه دسترسی ایران به سیستم مالی بین‌المللی را محدود کرد و هزینه‌های تجارت خارجی را افزایش داد. از سوی دیگر کاهش دسترسی به اعتبارات بین‌المللی، پروژه‌های زیرساختی را متوقف کرد. این اقتصاددان با بررسی قطعنامه ۱۸۳۵ (۲۰۰۸) ادامه داد: این قطعنامه بیشتر بر اجرای قطعنامه‌های قبلی تأکید داشت و تحریم جدیدی وضع نکرد، اما فشار دیپلماتیک را حفظ کرد. همچنین این قطعنامه تأثیر مستقیم اقتصادی نداشت، اما تداوم فشارها باعث کاهش سرمایه‌گذاری خارجی و افزایش ریسک اقتصادی شد.

مولوی به قطعنامه ۱۹۲۹ (۲۰۱۰) اشاره کرد و گفت: این قطعنامه گسترده‌ترین بسته تحریمی علیه ایران بود که شامل ممنوعیت سرمایه‌گذاری خارجی در صنایع نفت و گاز ایران، تحریم‌های تجاری بر تجهیزات نظامی، فناوری‌های نفت و گاز، فلزات خاص و مواد اولیه حساس، محدودیت‌های مالی و بیمه‌ای، تحریم کشتیرانی با مجوز بازرسی و توقیف کشتی‌های ایرانی حامل اقلام ممنوعه بود.

وی افزود: این قطعنامه تأثیرات مخربی بر اقتصاد ایران داشت. صادرات نفت ایران به شدت کاهش یافت (از ۲٫۵ میلیون بشکه در روز به حدود ۱٫۱ میلیون بشکه در سال ۲۰۱۳). تولید ناخالص داخلی (GDP) ایران بین سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ حدود ۱٫۵ درصد در سال کاهش یافت، و ارزش ریال به شدت سقوط کرد، که منجر به تورم بالا (تا ۳۵ درصد در سال ۲۰۱۳) شد.

بازگشت تحریم‌ها شوک روانی را در پی دارد

حال این روزها بار دیگر صحبت از بازگشت تحریم‌ها به میان آمده است. اجرای مکانیسم ماشه عملاً به معنای بازگشت تحریم‌های سازمان ملل بوده و این پرسش را مطرح می‌کند که پس از اجرای مکانیسم ماشه چه سرنوشتی در انتظار اقتصاد ایران خواهد بود؟ پیمان مولوی اقتصاددان از اثرات کوتاه‌مدت فعال شدن مکانیسم ماشه بر اقتصاد ایران گفت: در کوتاه‌مدت، فعال‌سازی مکانیسم ماشه به دلیل بازگشت خودکار تحریم‌های سازمان ملل (شامل شش قطعنامه فوق) و ایجاد شوک روانی، اثراتی را بر اقتصاد ایران خواهد داشت. تشدید انتظارات تورمی اولین اثر برای اقتصاد کشور است به بیانی دیگر بازگشت تحریم‌ها، به‌ویژه تحریم‌های نفتی و مالی قطعنامه ۱۹۲۹، باعث افزایش ناگهانی نرخ ارز می‌شود. بر اساس گزارش اقتصاد آنلاین، فعال‌سازی مکانیسم ماشه می‌تواند به جهش نرخ ارز و افزایش تقاضا برای دارایی‌هایی مانند طلا منجر شود. این امر تورم را در کوتاه‌مدت تا ۳۰-۴۰ درصد افزایش می‌دهد. وی افزود: تجربه تحریم‌های ۲۰۱۲-۲۰۱۵ نشان داد که شوک‌های ارزی می‌توانند قیمت کالاهای اساسی را تا ۵۰ درصد افزایش دهند، که فشار زیادی بر معیشت خانوارها وارد می‌کند.

مولوی تاکید کرد: کاهش صادرات نفت از دیگر پیامدهای فعال شدن مکانیسم ماشه خواهد بود. تحریم‌های نفتی قطعنامه ۱۹۲۹ صادرات نفت ایران را به شدت کاهش می‌دهد. با توجه به اینکه ایران در حال حاضر (ژوئیه ۲۰۲۵) روزانه حدود ۱٫۷ میلیون بشکه نفت صادر می‌کند، بازگشت این تحریم‌ها می‌تواند صادرات را به زیر ۵۰۰ هزار بشکه در روز برساند، مشابه سال ۲۰۱۹. این امر درآمدهای ارزی را تا ۷۰ درصد کاهش می‌دهد. کاهش درآمدهای نفتی، کسری بودجه دولت را تشدید می‌کند، که به احتمال زیاد با چاپ پول جبران خواهد شد و تورم را بیشتر می‌کند.

مبادلات تجاری مختل خواهد شد؟

وی افزود: اختلال در سیستم بانکی و تجارت خارجی پیامد دیگری خواهد بود. تحریم‌های مالی قطعنامه‌های ۱۷۳۷، ۱۸۰۳ و ۱۹۲۹ دسترسی ایران به سیستم مالی بین‌المللی را محدود می‌کند. این امر مبادلات تجاری را مختل کرده و هزینه‌های نقل‌وانتقال پول را افزایش می‌دهد (تا ۲۰ درصد هزینه‌های اضافی برای دور زدن تحریم‌ها). این در حالی است که مسدود شدن دارایی‌های ایران در بانک‌های خارجی، نقدینگی دولت را کاهش می‌دهد و توانایی آن برای تأمین کالاهای اساسی را محدود می‌کند.

وی با اشاره به بی‌ثباتی در بازارهای مالی پس از اجرای مکانیسم ماشه ادامه داد: بازار بورس ایران به دلیل بی‌اعتمادی سرمایه‌گذاران سقوط خواهد کرد. بر اساس تحلیل‌ها، بورس تهران ممکن است در سه ماه اول تا ۳۰ درصد افت کند. از سوی دیگر افزایش تقاضا برای ارزهای دیجیتال و طلا به‌عنوان دارایی‌های امن، می‌تواند خروج سرمایه از کشور را تشدید کند.

مولوی به تأثیرات روانی و اجتماعی این مسئله پرداخت و گفت: فعال‌سازی مکانیسم ماشه اعتماد عمومی به اقتصاد را کاهش می‌دهد و باعث هجوم به بازارهای ارز و طلا می‌شود. این امر می‌تواند به ناآرامی‌های اجتماعی منجر شود، به‌ویژه با توجه به فشارهای اقتصادی موجود.

فعال‌سازی مکانیسم ماشه تولید ناخالص داخلی را کاهش می‌دهد

این اقتصادداه به اثرات میان‌مدت فعال سازی مکانیسم ماشه اشاره کرد و گفت: در میان‌مدت، اقتصاد ایران با چالش‌های ساختاری ناشی از تحریم‌ها مواجه خواهد شد، اما ممکن است به تدریج سازگاری‌هایی ایجاد کند.

وی به احتمال کاهش تولید ناخالص داخلی (GDP) اشاره کرد و گفت: بر اساس پیش‌بینی‌ها، فعال‌سازی مکانیسم ماشه می‌تواند تولید ناخالص داخلی ایران را مشابه دوره ۲۰۱۲-۲۰۱۵ تا یک‌سوم کاهش دهد، یعنی از حدود ۴۰۰ میلیارد دلار به ۲۸۰ میلیارد دلار. این کاهش به دلیل افت صادرات نفت، کاهش سرمایه‌گذاری خارجی و اختلال در زنجیره تأمین است. قطعنامه ۱۹۲۹ با محدود کردن سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز، توانایی ایران برای حفظ تولید نفت را کاهش می‌دهد، که به افت تولید صنعتی و GDP منجر می‌شود.

وی به مسئله افزایش بیکاری و فقر تاکید کرد و گفت: کاهش فعالیت‌های اقتصادی، به‌ویژه در بخش‌های نفت، پتروشیمی و صنایع وابسته، منجر به بیکاری گسترده می‌شود. در دوره ۲۰۱۲-۲۰۱۵، نرخ بیکاری از ۱۰٫۵ درصد به ۱۲٫۲ درصد افزایش یافت، و انتظار می‌رود این روند تکرار شود. کاهش درآمد سرانه به حدود ۳۰۰۰ دلار (در مقایسه با ۴۵۰۰ دلار فعلی) فقر را تشدید می‌کند.

رشد اقتصاد زیرزمینی با فعال‌سازی مکانیسم ماشه

وی همچنین به توسعه اقتصاد زیرزمینی و دور زدن تحریم‌ها اشاره کرد: ایران احتمالاً به روش‌های دور زدن تحریم‌ها، مانند فروش نفت از طریق بازارهای سیاه یا استفاده از ارزهای دیجیتال، روی می‌آورد. این روش‌ها در میان‌مدت می‌توانند بخشی از درآمدهای نفتی را حفظ کنند، اما با هزینه‌های بالا و ریسک فساد سیستمی همراه هستند. قطعنامه ۱۸۰۳ با تشدید نظارت بر کشتی‌ها و محموله‌ها، دور زدن تحریم‌ها را دشوارتر می‌کند، اما ایران ممکن است با استفاده از ناوگان‌های غیررسمی و واسطه‌ها، بخشی از صادرات را حفظ کند. وی افزود: کاهش همکاری‌های بین‌المللی از دیگر پیامدهای این اتفاق خواهد بود. بازگشت تحریم‌های تسلیحاتی و موشکی (قطعنامه‌های ۱۷۴۷ و ۱۹۲۹) همکاری‌های نظامی و فناوری ایران با شرکای استراتژیک مانند چین و روسیه را محدود می‌کند. این امر توسعه صنایع دفاعی و زیرساختی را مختل می‌کند. خروج شرکت‌های خارجی از بازار ایران به دلیل ترس از مجازات‌های سازمان ملل (قطعنامه ۱۹۲۹) سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را به حداقل می‌رساند.

وی در پایان به افزایش تورم و کاهش ارزش ریال به دلیل فعال شدن مکانیسم ماشه اشاره کرد و گفت: تداوم کاهش ارزش ریال (تا ۵۰ درصد در دو سال) و تورم بالا (احتمالاً بیش از ۴۰ درصد) فشار بر خانوارها را افزایش می‌دهد. این امر به کاهش قدرت خرید و تشدید نابرابری اقتصادی منجر می‌شود.

خبر

۱۰ دستاورد راهبردی بانک صادرات ایران در سال نخست دولت چهاردهم

رشد ۲۶۳ درصدی سرمایه و ۹۱درصدی سود خالص بانک صادرات ایران

محسن سیفی، مدیرعامل بانک صادرات ایران با تشریح عملکرد این بانک در نخستین سال دولت چهاردهم، از تحقق ۱۰ دستاورد کلیدی در حوزه‌های اصلاح ساختار مالی، تحول دیجیتال، وصول مطالبات، حمایت از تولید و خدمات اجتماعی خبر داد و گفت: بانک صادرات ایران امروز بیش از گذشته در مسیر سودآوری پایدار، خدمت به مردم و نقش‌آفرینی در اقتصاد ملی حرکت می‌کند.

به گزارش شبکه اخبار اقتصادی و دارایی ایران (شادا)، مدیرعامل بانک صادرات ایران در گفت‌وگو با این شبکه گزارشی از عملکرد یک‌ساله بانک ارائه داد و گفت: اصلاح ساختار مالی مهم‌ترین محور برنامه‌های بانک صادرات ایران در سال گذشته بود. سرمایه بانک با رشد ۲۶۳ درصدی به ۷۸۲ هزار میلیارد ریال رسید و نسبت کفایت سرمایه به ۲.۶ درصد بهبود یافت. همچنین شاهد رشد ۴۴ درصدی درآمدهای عملیاتی، ۹۱ درصدی سود خالص و ۶۰ درصدی درآمدهای کارمزدی بودیم. این اصلاحات، ثبات مالی و سودآوری پایدار بانک را تضمین می‌کند.

وی افزود: در حوزه فناوری اطلاعات، ابزارهای نوین بانکداری غیرحضوری همچنان پیشتاز هستند. بیش از ۸.۵ میلیون برگ «چکنو» (چک امن دیجیتال بانک صادرات ایران) صادر شده و سامانه توثیق الکترونیکی دارایی (ست) امکان توثیق الکترونیک دارایی‌ها و صدور سفته الکترونیک را برای مشتریان فراهم کرده است. پلتفرم بانکداری دیجیتال (سپینو) نیز در نخستین سال فعالیت خود بیش از ۳۰ میلیون تراکنش موفق ثبت کرده که نشانه استقبال گسترده مردم از خدمات دیجیتال بانک است.

سیفی با اشاره به دستاوردهای مهم بانک در حوزه وصول مطالبات گفت: موفق شدیم ۱۳ هزار میلیارد تومان از بزرگ‌ترین بدهکار بانکی را بعد از ۱۵ سال بازپس بگیریم. همچنین ۵ هزار میلیارد تومان از بدهی مؤسسه ثامن‌الائمه، حدود یک میلیارد درهم از شعب خارج کشور و مطالبات چند صد میلیون یورویی از شرکت‌های بزرگ را وصول کردیم. از سوی دیگر، رأی نهایی دیوان لاهه در پرونده فیوچر بانک بحرین منجر به محکومیت دولت بحرین به پرداخت ۲۱۴ میلیون یورو غرامت شد که یک موفقیت تاریخی برای بانک صادرات ایران و نظام بانکی کشور محسوب می‌شود.

وی با تأکید بر رویکرد اجتماعی بانک صادرات ایران افزود: در طول یک سال گذشته بیش از ۲۴۳ هزار فقره وام قرض‌الحسنه و حمایتی به ارزش ۶۰۰ هزار میلیارد ریال پرداخت کرده‌ایم. از این میان، بیش از ۸۱ هزار فقره وام ازدواج و جهیزیه و ۵۸ هزار فقره وام فرزندآوری نقش مؤثری در حمایت از خانواده‌ها و جوانی جمعیت داشته است. همچنین برای تأمین ودیعه مسکن، حمایت از ایثارگران، ایجاد مشاغل خرد و آزادی زندانیان نیازمند، تسهیلات ویژه‌ای پرداخت شده است.

مدیرعامل بانک صادرات ایران ادامه داد: بانک صادرات ایران همواره حامی شرکت‌های دانش‌بنیان بوده است. طی یک سال گذشته بیش از ۱۷ هزار میلیارد ریال تسهیلات و ۹ هزار میلیارد ریال ضمانت‌نامه در اختیار این بخش قرار گرفته است.

او با اشاره به خروج بانک از بنگاه‌داری تصریح کرد: عرضه سهام شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در فرابورس و رشد ۲۹۰ درصدی فروش املاک مازاد با برگزاری ۱۲۷ مزایده، بخشی از اقدامات بانک در این حوزه بوده است.

سیفی افزود: در اربعین امسال بیش از ۱۴ میلیارد دینار عراق به ۸۰ هزار زائر حسینی عرضه کردیم که نسبت به سال قبل ۳۲ درصد رشد داشت. این خدمت‌رسانی وظیفه‌ای ملی و معنوی برای بانک صادرات ایران است.

صنعت پتروشیمی ایران

سکاندار صادرات غیر نفتی در توفان تحریم ها

صنعت پتروشیمی ایران، با وجود چالش‌های بین‌المللی و تحریم‌های گسترده، نه‌تنها نقشی بی‌بدیل در ارزش‌آفرینی و توسعه صنعتی کشور ایفا می‌کند، بلکه با سهمی چشمگیر در صادرات غیرنفتی و تأمین ارز، موتور محرک اقتصاد ملی به‌شمار می‌آید.

به گزارش شانا، صنعت پتروشیمی به‌عنوان پرچم‌دار توسعه صنعتی و اقتصادی، نقشی بی‌بدیل در پیشبرد اقتصاد کشور ایفا می‌کند. این صنعت، همگام با خلق ارزش افزوده، گامی اساسی در مسیر صادرات و تأمین ارز مورد نیاز کشور برمی‌دارد. بر اساس آمار شرکت ملی صنایع پتروشیمی، ۲۵ درصد از کل صادرات غیرنفتی و حدود ۱۹ درصد از ارزش افزوده صنعت کشور، مرهون تلاش‌های این بخش است.

تجربه سال‌های اخیر نشان داده که صنعت پتروشیمی حتی در مواجهه با گسترده‌ترین تحریم‌های بین‌المللی، از توانایی بی‌سابقه‌ای برای مقاومت برخوردار است. آمارهای موجود از سال ۱۳۹۵ به این سو گواه آن است که با هر مقدار افزایش تولید، حدود ۷۰ درصد از محصولات به بازارهای جهانی صادر شده است.

پارسال، از ۴۲ میلیون تن محصول قابل فروش، بیش از ۲۹ میلیون تن به خارج صادر شد. از این مقدار صادرات، سهم محصولات پلیمری حدود ۲.۸ میلیارد دلار، متانول حدود ۲.۲ میلیارد دلار و کود اوره نزدیک به ۱.۷ میلیارد دلار بوده است. در رتبه‌های بعدی صادرات ایران به کشورهای مختلف، پلی‌اتیلن‌ها، آروماتیک‌ها و آمونیاک قرار داشته‌اند. افزون بر این، در سال گذشته، صادرات ۲۹ میلیون تنی صنعت پتروشیمی، بیش از ۱۳ میلیارد دلار از طریق سامانه تبادل طلا و ارز وارد چرخه اقتصادی کشور کرده است. این ارقام به‌وضوح توانمندی صنعت پتروشیمی را در حوزه صادرات، با وجود تحریم‌های بین‌المللی و نوسانات ارزی، نمایان می‌سازد.

با آغاز به کار دولت چهاردهم و بر اساس آمارهای وزارت نفت، از ابتدای شهریور ۱۴۰۳ تا تیر ۱۴۰۴، فروش داخلی خالص محصولات پتروشیمی به ۱۶ میلیون تن به ارزش ۹.۶ میلیارد دلار رسیده است، همچنین صادرات محصولات بالغ بر ۲۶.۶ میلیون تن به ارزش ۱۱.۶ میلیارد دلار و کل فروش خالص نیز ۴۲.۶ میلیون تن به ارزش ۲۱.۲ میلیارد دلار ثبت شده است. شایان ذکر است جنگ ۱۲ روزه تأثیر بسزایی در مقدار تولید و فروش داشته در نتیجه عملکرد صنعت پتروشیمی در این بازه زمانی نسبت به دوره مشابه پارسال کاهش داشته است.

رویکرد شرکت ملی صنایع پتروشیمی در حوزه صادرات، بر پایه توسعه، مطالعه دقیق بازارهای هدف و متنوع‌سازی سبد مشتریان خارجی بنا شده است. این مهم با مشارکت راهبردی با کشورهای همسو نظیر چین و روسیه و نیز از طریق مطالعات جامع روی کشورهای هدف و نیازسنجی آنها دنبال می‌شود. این راهبرد می‌تواند افزون بر کشورهای همسایه، بازارهای جدیدی را نیز ایجاد کند. تحقق این هدف، مستلزم بهره‌گیری از دیپلماسی فعال پتروشیمی، ایجاد سازوکارهای بانکی کارآمد، تقویت توان لجستیکی و کشتیرانی است. این اقدام‌ها امکان گسترش بازار مصرف را فراتر از کشورهای همسایه و آفریقایی، به دیگر نقاط جهان فراهم خواهد آورد. بدین منظور یک مطالعه کلان روی کشورهای هدف و محصولات مرتبط با نیاز آنها در جریان است تا توسعه صادرات بر اساس تقاضای واقعی این کشورها صورت پذیرد.

افزون بر این، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و جلب اعتماد سرمایه‌گذاران، می‌تواند به تقویت توان رقابتی ایران در عرصه بازار جهانی صادرات کمک شایانی کند. از این رو رویکرد شرکت ملی صنایع پتروشیمی، با همکاری ارگان‌های داخلی، معرفی صنعت پتروشیمی ایران به‌عنوان

صنعتی زیربنایی و رو به رشد است که بازگشت سرمایه در آن تضمین شده است. این معرفی از طریق نشست‌های بین‌المللی به‌منظور ارائه فرصت‌های سرمایه‌گذاری صورت می‌پذیرد. همچنین، تلاش می‌شود تا با مشارکت در ظرفیت‌هایی نظیر بریکس و شانگهای، سهم مناسبی از جذب سرمایه‌گذاری خارجی به این صنعت اختصاص یابد.